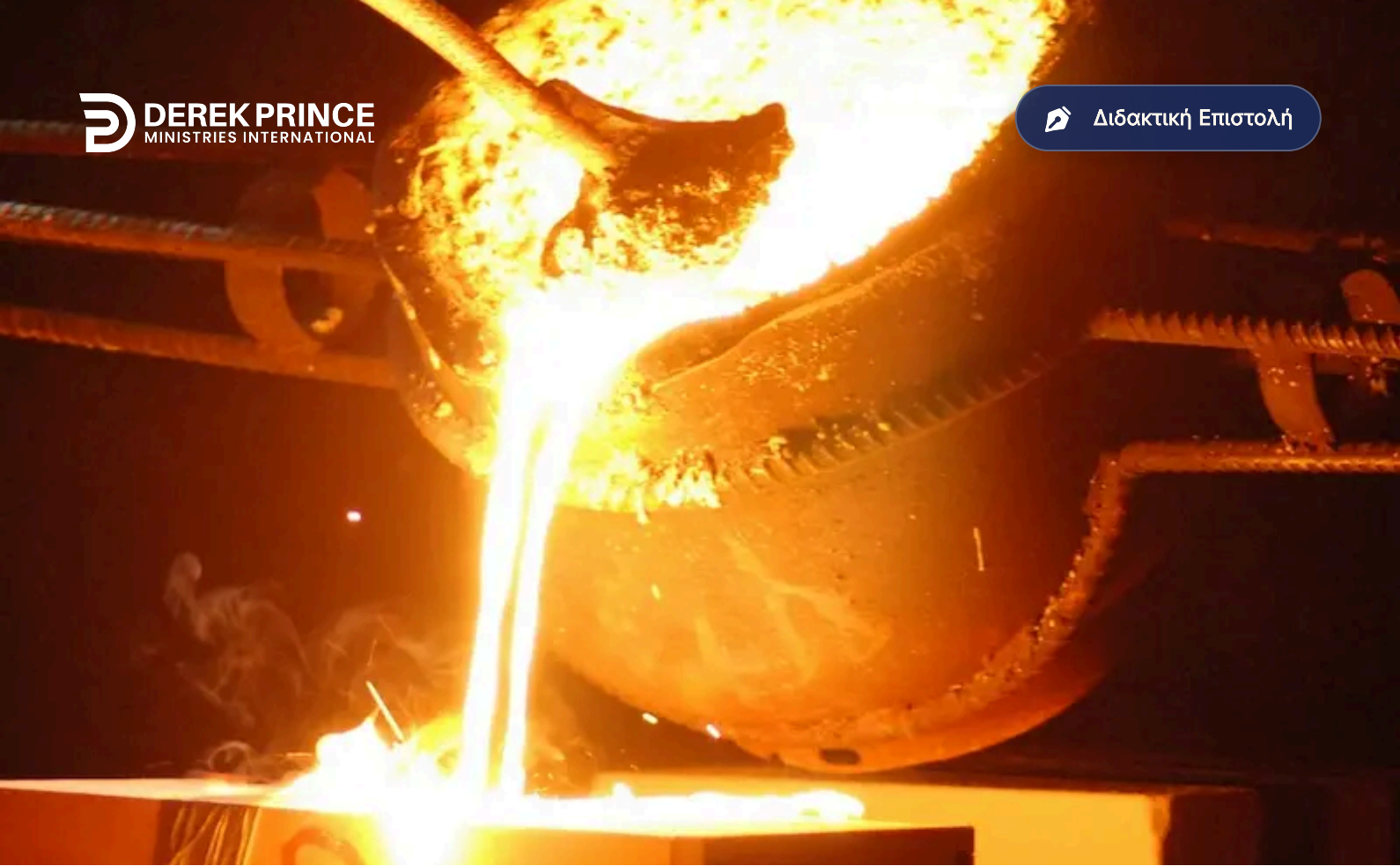

Ο Σκοπός της Δοκιμασίας

Μέρος 1/3
Αντέχοντας στη Δοκιμασία
Από τον Derek Prince

Στην προηγούμενη επιστολή της σειράς μας,
Προετοιμαζόμενοι να Βασιλεύσουμε με τον Χριστό, έκανα
την ακόλουθη δήλωση:

Η προετοιμασία μας για τη συμβασιλεία με
τον Χριστό αναπόφευκτα θα συνεπάγεται
αντιπαράθεση με πνευματικές δυνάμεις που
βρίσκονται σε εχθρότητα προς τον Θεό και
τους αιώνιους σκοπούς Του.

Ως πολίτες της Βασιλείας του Θεού, οι Χριστιανοί
βρίσκονται αυτομάτως σε πόλεμο με τη βασιλεία του
Σατανά. Η επακόλουθη σύγκρουση, στην οποία
εμπλεκόμαστε εσείς κι εγώ, είναι ένα από τα μέσα που
χρησιμοποιεί ο Θεός για να μας οδηγήσει στην πνευματική
ωριμότητα, ώστε να μπορούμε να κυβερνούμε και να

βασιλεύουμε μαζί με τον Χριστό. Οι αγώνες και οι
δοκιμασίες που αντιμετωπίζουμε αποτελούν αναγκαίο
μέρος της διαδικασίας της πνευματικής μας ανάπτυξης.

Πώς χρησιμοποιεί ο Θεός τις δοκιμασίες στη ζωή μας; Σε
αυτή τη διδακτική επιστολή, καθώς και στις άλλες δύο της
σειράς «Αντέχοντας στη Δοκιμασία», θα στραφούμε στον
Λόγο του Θεού για να βρούμε χρήσιμες απαντήσεις σε
αυτό το ερώτημα.

Γιατί Έρχονται οι Δοκιμασίες

«Τι είναι ο άνθρωπος που τόσο να τον
λογαριάζεις και τόσο να του δίνεις
προσοχή; Κάθε πρωί να σκύβεις πάνω του
και να τον δοκιμάζεις κάθε στιγμή». (Ιώβ
7:17-18)

Αυτή είναι μια εκπληκτική αποκάλυψη, έτσι δεν είναι; Ο
Θεός μάς επισκέπτεται κάθε πρωί και μας δοκιμάζει κάθε
στιγμή. Όταν αυτή η αλήθεια έγινε για πρώτη φορά
πραγματική για μένα, χρειάστηκε να θέσω στον εαυτό μου
το ερώτημα: Είμαι προετοιμασμένος να δεχθώ μια
επίσκεψη από τον Θεό κάθε πρωί; Ως φυσική συνέχεια
αυτού του ερωτήματος, ρώτησα: Γιατί μας δοκιμάζει ο
Θεός; Ποιος είναι ο σκοπός Του;

Το Collins English Dictionary δίνει έναν ενδιαφέροντα ορισμό για το ρήμα *test* («δοκιμάζω»): «να διαπιστώσει την αξία ενός ανθρώπου ... υποβάλλοντάς τον σε ορισμένες δοκιμασίες». Ο Θεός δεν μας δοκιμάζει επειδή είναι θυμωμένος μαζί μας ή επειδή θέλει να μας μειώσει. Αντίθετα, η δοκιμασία αποτελεί ένδειξη της εύνοιας του Θεού. Μας δοκιμάζει επειδή θέλει να διαπιστώσει την αξία μας. Γιατί ένας κοσμηματοπώλης υποβάλλει τον χρυσό και το ασήμι σε δοκιμές; Το κάνει επειδή είναι πολύτιμα.

Ο Ιώβ

Στον κόσμο των πατριαρχών υπήρχε ένας άνθρωπος εξαιρετικής δικαιοσύνης, ο οποίος αντιμετώπισε τεράστιες δοκιμασίες — ο Ιώβ. Ο Θεός καμάρωνε για τον Ιώβ και μάλιστα καυχήθηκε γι' αυτόν στον Σατανά: «Πρόσεξες το δούλο μου, τον Ιώβ; Δεν υπάρχει άλλος σαν αυτόν πάνω στη γη· είναι άνθρωπος ακέραιος κι ευθύς· με σέβεται κι αποστρέφεται το κακό» (Ιώβ 1:8).

Χαρακτηριστικά, ο Σατανάς απάντησε με μια κατηγορία, αποδίδοντας στον Ιώβ ιδιοτελή κίνητρα: «Σε υπηρετεί μόνο και μόνο επειδή παίρνει κάτι από Εσένα».

Σε απάντηση, ο Θεός επέτρεψε στον Σατανά να δοκιμάσει τον Ιώβ. Αρχικά, του επέτρεψε να καταστρέψει τα υπάρχοντα του Ιώβ, τους υπηρέτες του και τα παιδιά του. Στη συνέχεια, ο Θεός επέτρεψε ακόμη στον Σατανά να προσβάλει το σώμα του Ιώβ με έλκη από την κορυφή του κεφαλιού του μέχρι τα πόδια του. Όμως δεν του επέτρεψε να αφαιρέσει τη ζωή του Ιώβ.

Πώς ανταποκρίθηκε ο Ιώβ; Αναγνώρισε ότι ο Θεός τον δοκίμαζε. «Κι όταν με δοκιμάσει», είπε «θα βγω σαν χρυσός» (Ιώβ 23:10) – δηλαδή, χρυσάφι που είχε δοκιμαστεί με φωτιά. Η εμπιστοσύνη του Ιώβ στον αληθινό χαρακτήρα του Θεού τού έδωσε τη δύναμη να υπομείνει. Κραύγαζε μέσα στην αγωνία της ψυχής του, αλλά ποτέ δεν τα παράτησε.

Ακόμη και όταν οι φίλοι του Ιώβ επέμεναν ότι τα παθήματά του οφείλονταν σε αμαρτίες που είχε διαπράξει, εκείνος παρέμεινε σταθερός. Στο τέλος, ο Θεός δικαίωσε πλήρως τον Ιώβ και επέπληξε δημόσια τους «φίλους» του, λέγοντας:

«Δε μιλήσατε σωστά για μένα, όπως ο δούλος μου ο Ιώβ». (Ιώβ 42:7)

Ο Αβραάμ

Ο Αβραάμ ήταν ένας ακόμη δίκαιος άνθρωπος που υπέμεινε σκληρές δοκιμασίες — ακόμη και την ακραία απαίτηση να προσφέρει ως θυσία τον ίδιο του τον γιο.

Όπως ο Ιώβ, έτσι και ο Αβραάμ υποβλήθηκε σε ιδιαίτερες δοκιμασίες επειδή είχε ένα ιδιαίτερο πεπρωμένο: να γίνει ο πατέρας του εκλεκτού λαού του Θεού, τόσο του Ιουδαϊκού όσο και του Χριστιανικού. Ο Θεός επιβάλλει ιδιαίτερες δοκιμασίες σε εκείνους για τους οποίους έχει ιδιαίτερους σκοπούς.

Η Καινή Διαθήκη προειδοποιεί ξεκάθαρα ότι, ως Χριστιανοί, θα περάσουμε από δοκιμασίες. Ο Πέτρος παρομοιάζει την πίστη μας με χρυσάφι, η γνησιότητα του οποίου πρέπει να «δοκιμάζεται με φωτιά» (Α' Πέτρου 1:7). Ο Ιάκωβος μάς λέει ότι πρέπει να αντιμετωπίζουμε τις δοκιμασίες με χαρά:

«2 Αδερφοί μου, να χαίρεστε όταν δοκιμάζεστε από πολλούς και διαφόρους πειρασμούς· 3 γιατί πρέπει να ξέρετε ότι μέσα από τη δοκιμασία της πίστεώς σας γεννιέται η υπομονή. 4 Η υπομονή σας όμως πρέπει να κρατήσει ως το τέλος, για να γίνετε τέλειοι και ολοκληρωμένοι και να μην υστερείτε σε τίποτε». (Ιάκωβου 1:2-4)

(Μακάρι να μπορούσα να πω ότι πάντοτε ανταποκρινόμουν σωστά στις δοκιμασίες που έχω περάσει. Δεν χαιρόμουν πάντοτε για όλες αυτές τις δοκιμασίες!)

Αργότερα, η επιστολή του Ιακώβου παρουσιάζει τον Ιώβ ως παράδειγμα για το πώς πρέπει να ανταποκρινόμαστε στις δοκιμασίες:

«Ακούσατε για την υπομονή του Ιώβ και γνωρίζετε ποιο τέλος τού επιφύλαξε ο Κύριος, γιατί ο Κύριος είναι γεμάτος ευσπλαχνία και έλεος». (Ιάκωβου 5:11)

Βλέπουμε εσείς κι εγώ τις δοκιμασίες ως μια ευκαιρία να γνωρίσουμε από κοντά τη συμπόνια και το έλεος του Κυρίου;

Ο Μωυσής

Ας εξετάσουμε τώρα τη δοκιμασία στην οποία υπέβαλε ο Θεός τον Μωυσή. Ο Μωυσής ήταν ογδόντα ετών όταν ο Κύριος τον κάλεσε να επιστρέψει στην Αίγυπτο και να ελευθερώσει τον Ισραήλ από τη δουλεία του. Ωστόσο, όταν ο Μωυσής βρισκόταν ήδη καθ' οδόν προς την Αίγυπτο, «στο δρόμο, εκεί που σταμάτησε για να διανυκτερεύσει, όρμησε εναντίον του ο Κύριος και

ζητούσε να τον θανατώσει». (Έξοδος 4:24-26). Γιατί; Εξαιτίας της ανυπακοής του Μωυσή.

Ο Μωυσής είχε παραβεί τη διαθήκη της περιτομής που είχε συνάψει ο Θεός με τον Αβραάμ και τους απογόνους του (Γένεση 17:9-14). Μόνο όταν μετανόησε και έκανε περιτομή στον γιο του, ο Κύριος χάρισε τη ζωή του Μωυσή και του επέτρεψε να συνεχίσει την πορεία του. Η θέση του Μωυσή ως ηγέτη δεν τον εξαιρούσε από την παιδεία του Θεού· αντίθετα, τον καθιστούσε ακόμη περισσότερο υπεύθυνο.

Για εσάς και για μένα υπάρχει μια προσωπική εφαρμογή αυτού του αποσπάσματος, ιδιαίτερα καθώς μεγαλώνουμε. Δεν μπορούμε να περιμένουμε ότι θα ολοκληρώσουμε την αποστολή που μας έχει αναθέσει ο Θεός, αν αφήνουμε χώρο στην ανυπακοή στη ζωή μας. Όταν ερχόμαστε κάτω από την παιδεία του Θεού, χρειάζεται να ταπεινωθούμε ενώπιόν Του και να προσευχηθούμε με τα λόγια του Δαβίδ στον Ψαλμό 139:23-24:

«3Διερευνήσέ με, Θεέ, και μάθε την καρδιά μου· δοκίμασέ με και γνώρισε τις σκέψεις μου. 24Δες αν ακολουθώ ένα δρόμο άνομο· κι οδήγησέ με στις αιώνιας ζωής το δρόμο».

Αν επιτρέψουμε στον Κύριο να ερευνήσει τις καρδιές μας και Εκείνος δεν βρει τίποτε που να Τον προσβάλλει, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι βρισκόμαστε κάτω από τη δοκιμασία του Θεού και όχι κάτω από την παιδεία Του. Αν παιδευόμαστε, η αντίδρασή μας πρέπει να είναι να **μετανοήσουμε**· αν δοκιμαζόμαστε, η αντίδρασή μας πρέπει να είναι να **υπομείνουμε**.

Πώς Λειτουργεί ο Εχθρός

Μπορούμε να μάθουμε πολλά από τον αρχικό πειρασμό του Αδάμ και της Εύας από τον Σατανά. Ο Ελληνικός τίτλος του, *διάβολος*, σημαίνει «*συκοφάντης*». Το να συκοφαντεί κάποιον σημαίνει να δυσφημείς τον χαρακτήρα του. Ιδιαίτερα όταν δοκιμαζόμαστε, χρειάζεται να θυμόμαστε ότι αυτή είναι η κύρια δραστηριότητα του Σατανά.

Πρώτα και πάνω απ' όλα, ο Σατανάς δυσφημεί τον ίδιο τον χαρακτήρα του Θεού. Γι' αυτό και η ερώτησή του προς την Εύα: «Αλήθεια είπε ο Θεός να μη φάτε απο κανένα δέντρο του κήπου;» (Γένεσις 3:1). Ο Σατανάς άφησε να εννοηθεί ότι ο Θεός ήταν ένας αυθαίρετος και άδικος δεσπότης. Υπονοούσε ότι ο Θεός τούς στερούσε ένα «ανώτερο επίπεδο» γνώσης, το οποίο θα αποκτούσαν ο Αδάμ και η

Εύα αν έτρωγαν από τον καρπό του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού.

Στόχος του Σατανά ήταν να υπονομεύσει την εμπιστοσύνη τους στην αγαθότητα του Θεού, ενώ στην πραγματικότητα ο Θεός τούς είχε ήδη προσφέρει όλα όσα ήταν καλά, όμορφα και ευχάριστα. Ο Αδάμ και η Εύα μετακινήθηκαν από:

1. Δυσπιστία στην καλοσύνη του Θεού, στην:
2. Απιστία στον Λόγο του Θεού, και μετά στην
3. Πράξη της ανυπακοής.

Υπήρχαν τρία στάδια στην πτώση τους: **δυσπιστία, απιστία** και **ανυπακοή**.

Μέσω της πίστης μας στον Χριστό, εισερχόμαστε σε μια λυτρωτική πορεία που αντιστρέφει αυτή την καθοδική διαδικασία. Αντικαθιστούμε την απιστία με την πίστη· την ανυπακοή με την υπακοή· και τη δυσπιστία με την εμπιστοσύνη. Η διαδικασία δεν ολοκληρώνεται έως ότου η πίστη μας εξελιχθεί σε εμπιστοσύνη.

Πίστη έναντι Εμπιστοσύνης

Ποια είναι η διαφορά μεταξύ πίστης και εμπιστοσύνης; Ας δούμε μια μη θεολογική απάντηση: η πίστη είναι μια πράξη· η εμπιστοσύνη είναι μια **στάση**. Ο Ψαλμός 37:5 το διατυπώνει ως εξής:

«Δώσε στον Κύριο τη ζωή σου· έλπισε σ' αυτόν κι εκείνος θα φροντίσει».

«Η δέσμευση περιγράφει μια μεμονωμένη πράξη πίστης· η εμπιστοσύνη περιγράφει μια διαρκή στάση μετά τη δέσμευση.» Για να το καταλάβουμε καλύτερα, φανταστείτε ότι καταθέτετε χρήματα σε μια τράπεζα ταμειευτηρίου. Δίνετε τα χρήματά σας στον ταμία και παίρνετε μια απόδειξη. Αυτό είναι η δέσμευση. Από εκεί και πέρα, δεν ξαγρυπνάτε τη νύχτα αναρωτώμενοι: «Άραγε η τράπεζα φροντίζει πραγματικά τα χρήματά μου;» Απλώς βάζετε την απόδειξη σε ένα συρτάρι και κοιμάστε ήσυχοι. Αυτό είναι εμπιστοσύνη.

Πολλοί Χριστιανοί κάνουν το πρώτο βήμα, μια πράξη πίστης. Στη συνέχεια, όμως, δυσκολεύονται να διατηρήσουν μια στάση εμπιστοσύνης. Παράξενο, αλλά πολλοί από εμάς βρίσκουμε ευκολότερο να εμπιστευτούμε μια επίγεια τράπεζα παρά να εμπιστευτούμε τον ουράνιο Πατέρα μας!

Όταν περνάμε μια δοκιμασία, είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι ο πρωταρχικός σκοπός των δοκιμασιών του

Θεού είναι να καλλιεργήσουν μέσα μας την εμπιστοσύνη. Το βλέπουμε αυτό στον Ιώβ, όταν, μέσα σε όλες τις δοκιμασίες του, είπε: «Και αν με θανατώνει, εγώ θα ελπίζω σ' αυτόν· όμως» (Ιώβ 13:15). Η εμπιστοσύνη του Ιώβ του επέτρεψε να σηκώσει τα μάτια του πάνω από το βασίλειο του χρόνου για να πάρει μια ματιά στην αιωνιότητα και την ανάσταση:

«25Επειδή, ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει, και θα εγερθεί στους έσχατους καιρούς επάνω στη γη· 26και αφού, ύστερα από το δέρμα μου, αυτό το σώμα θα φθαρεί, πάλι με τη σάρκα μου θα δω τον Θεό» (Ιώβ 19:25-26).

Έχοντας Πάντα στο Νου μας τον Στόχο

Γιατί είναι τόσο σημαντική η εμπιστοσύνη; Επειδή αποκαλύπτει το πώς εκτιμούμε τον χαρακτήρα του Θεού. Όταν ο Αδάμ και η Εύα υπέκυψαν στον πειρασμό του Σατανά, η πράξη τους εξέφραζε ουσιαστικά την εξής δήλωση: «Ο Θεός δεν μας φέρεται δίκαια. Δεν μπορούμε να Τον εμπιστευτούμε».

Ο σκοπός της σωτηρίας μας από την αμαρτία είναι να αντιστρέψει ολοκληρωτικά τις συνέπειες της πτώσης, αποκαθιστώντας μέσα μας την ικανότητα να εμπιστευόμαστε. Καθώς περνάμε μέσα από τις διάφορες δοκιμασίες της ζωής, ας μην χάσουμε ποτέ από τα μάτια μας τον τελικό σκοπό του Θεού: να καλλιεργήσει μέσα μας μια ακλόνητη βεβαιότητα για την απόλυτη αξιοπιστία του Θεού.

Ο ίδιος ο Ιησούς είναι το υπέρτατο παράδειγμα εμπιστοσύνης. Για να εκπληρώσει το σχέδιο του Πατέρα

Του, παραδόθηκε σε σκληρούς και ασεβείς ανθρώπους, οι οποίοι Τον χλεύασαν, Τον έφτυσαν, Τον μαстіγωσαν, Τον ξεγύμνωσαν και Τον κάρφωσαν πάνω σε έναν Σταυρό. Στην πιο έντονη στιγμή της δοκιμασίας Του, φώναξε: «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;» (Κατά Ματθαίον 27:46)

Κι όμως, μέσα σε όλα αυτά, η εμπιστοσύνη Του στην πιστότητα του Πατέρα Του δεν κλονίστηκε ποτέ. Με την τελευταία Του πνοή, είπε: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίδω το πνεύμα μου». (Κατά Λουκάν 23:46). Η τελευταία Του πράξη ήταν να παραδώσει το πνεύμα Του με εμπιστοσύνη στον Πατέρα.

Ο Θεός δεν θα επιτρέψει να δοκιμαστούμε πέρα από αυτό που μπορούμε να αντέξουμε. Ίσως να μη ζητήσει από εμάς όσα ζήτησε από τον Ιησού—όσα αποσκοπούσαν στη διαμόρφωση του αιώνιου χαρακτήρα μας—μέχρι να γίνουμε όλα όσα ο Θεός μάς δημιούργησε να είμαστε εν Χριστώ.

Είναι αυτή η επιθυμία σας; Αν ναι, ας την εκφράσουμε μαζί με την ακόλουθη προσευχή:

Κύριε, γνωρίζω ότι δεν Σε έχω εμπιστευτεί πάντοτε όπως θα έπρεπε, και γι' αυτό ζητώ τη συγχώρεσή Σου. Συνειδητοποιώ ότι ο σκοπός των δοκιμασιών Σου είναι να με μεταμορφώσουν στον άνθρωπο που με δημιούργησες να είμαι. Αυτό το θέλω, Κύριε, με όλη μου την καρδιά.

Με πίστη, κάνω τώρα αυτή τη διακήρυξη από τον Ιάκωβο 1:12: «Μακάριος ο άνθρωπος που δέχεται με υπομονή τις δοκιμασίες! Γιατί, αν τις υποστεί με επιτυχία, θα κερδίσει το βραβείο της αιώνιας ζωής». Δηλώνω την εμπιστοσύνη μου σε αυτή την αλήθεια για τις δοκιμασίες - και την απόλυτη εμπιστοσύνη μου σε Σένα, Κύριε. Αμήν.

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L133-100-GRE

Τελευταία Ενημέρωση: 04 Oct 2026

Ιστοσελίδα: [Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)

"«Μην υποτιμάτε τον
εαυτό σας, γιατί ο Θεός
σας έχει σε πολύ μεγάλη
εκτίμηση. Επένδυσε το
αίμα του Ιησού σε σας.»"

Derek Prince

[Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)